

Sygn. akt I C 132/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLIEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny:

w składzie:

Przewodniczący : SSR Adam Mitkiewicz

Protokolant: apl. adw. Ł. C.

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w K.

przeciwko (...) Publicznemu (...)
w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) Publicznego (...) w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę (...),72 (pięć tysięcy sześćset dwadzieścia siedem 72/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 września 2013 roku do dnia zapłaty;

II. Odstępuje od obciążania pozwanego (...) Publicznego (...) w W. kosztami procesu.

Sygn. akt I C 132/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24.09.2013 r. powód (...) sp. z o.o. w K. wniósł przeciwko (...) Publicznemu (...) w W. o zapłatę kwoty 5.627, 72 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona przez niego kwota wynika z wystawionych faktur VAT z tytułu czynszu za dzierżawę butli, które nie zostały przez pozwanego opłacone (pozew – k. 1-3).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 1.10.2013 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 1.287, 50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wniósł w tym terminie sprzeciw (nakaz zapłaty - k. 34).

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty z dnia pozwany wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że będąc w wyjątkowo trudnej sytuacji finansowej nie ma możliwości regulowania swoich zobowiązań na bieżąco (odpowiedź na pozew – k. 37-38).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.11.2012 r. pomiędzy (...) Publicznym (...) w W., a (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. została zawarta umowa na dostawę podtlenku azotu (medycznego) oraz tlenu azotu (medycznego) wraz z dzierżawą butli. Wartość przedmiotu umowy strony ustaliły na kwotę netto 380.600, 30 zł (411.048, 32 zł brutto). W § 7 ust. 1 i 2 umowy strony uzgodniły, że wynagrodzenie wykonawcy za wykonanie przedmiotu umowy będzie realizowane fakturami częściowymi, wystawionymi dla (...) po każdej dostawie. Faktury miały być realizowane w formie przelewu na rachunek bankowy wykonawcy podany na fakturze, w terminie 30 dni od daty dostarczenia zamawiającemu faktury, po jej uprzednim sprawdzeniu przez zamawiającego pod względem merytorycznym i rachunkowym (umowa – k. 16-20).

W związku z zawartą umową wykonawca wystawił zamawiającemu następujące faktury VAT: w dniu 30.04.2013 r. fakturę nr (...) na kwotę 1.265, 89 zł, w dniu 31.05.2013 r. fakturę nr (...) na kwotę 1.273, 41zł, w dniu 30.06.2013 r. fakturę nr (...) na kwotę 1.540, 78 zł oraz w dniu 31.07.2013 r. fakturę nr (...) na kwotę 1.430, 09 (k. 24; k. 26; k. 28-29; k. 31-32).

Wskazane wyżej faktury nie zostały przez (...) Publiczny (...) uregulowane (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy i wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu, a także nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Bezsporne pomiędzy stronami w niniejszej sprawie pozostawały okoliczności podnoszone w toku niniejszego postępowania. Pozwany nie kwestionował istnienia wiarygodności po stronie powoda ani co do zasady, ani co do wysokości - wskazywał jedynie, iż z uwagi na wyjątkowo trudną sytuację finansową nie ma możliwości regulowania swoich zobowiązań na bieżąco. Wobec powyższego uznać należało, że zasadnym było roszczenie powoda w zakresie kwot wynikających z wystawionych względem pozwanego faktur VAT. W ocenie Sądu uzasadnionym było również roszczenie w zakresie odsetek naliczonych od kwot wskazanych w ww. fakturach. Powód przedłożył bowiem do akt sprawy wyliczenie przedmiotowych odsetek do dnia 22.09.2013 r.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek ustawowych Sąd oparł na treści art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Żądanie to w ocenie Sądu zasługiwało na uwzględnienie – nie ulegało bowiem wątpliwości, iż w dniu wniesienia pozwu pozwany pozostawał już w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł na brzmieniu art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W judykaturze przyjmuje się, iż przepis ww. art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku. Ustawodawca bowiem przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzeniu kosztów procesu, gdy stosowanie zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jednocześnie należy przyjąć, że przepis ten może być stosowany w zależności od konkretnego stanu faktycznego. Jak zauważono w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r. III CZ 25/12 ocena Sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrecyjny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy, w związku z czym w zasadzie nie podlega kontroli instancyjnej i może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco

niesprawiedliwa. Ocena sądu, czy występują okoliczności uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c., dokonywana jest niezależnie od przyznanego stronie zwolnienia od kosztów sądowych. Nadto jak zważył Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 29 czerwca 2012 r. I ACz 961/12, podstawy do zastosowania art. 102 k.p.c. należy poszukiwać w konkretnych okolicznościach sprawy, przekonujących o tym, że w danym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne. Należą do nich fakty związane z samym procesem, jak i leżące poza nim, w szczególności dotyczące sytuacji życiowej, stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane pod kątem zasad współżycia społecznego, w świetle których uzasadniona jest ocena, że zachodzi przypadek szczególnie uzasadniony. Sam stan majątkowy strony nie stanowi przy tym okoliczności wyłącznie decydującej o zastosowaniu normy art. 102 k.p.c. O ile bowiem stan majątkowy może uzasadniać zwolnienie strony od kosztów sądowych w całości lub w części, co wiąże się z zagwarantowaniem jej prawa do sądu, to strona prowadząc proces powinna liczyć się z ewentualnym obowiązkiem pokrycia kosztów obrony strony przeciwnej. Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż względy słuszności przemawiały za odstąpieniem od obciążania pozwanego kosztami procesu. Sąd zważył, że pozwany prowadził postępowanie z należytą starannością, w sposób lojalny wobec przeciwnika procesowego. Nie sposób również uznać, że pozwany dał swoim postępowaniem powód do wytoczenia niniejszego procesu, albowiem fakt powstania zaległości płatniczych pomiędzy stronami był konsekwencją obiektywnie trudnej sytuacji finansowej pozwanego, a nie jego celowego działania. Nadto w toku postępowania pozwany wyrażał chęć zawarcia ugody i uiszczenia kwoty należności wynikającej z wystawionych faktur VAT (bez odsetek) jednorazowo. Sąd miał przy tym na uwadze, że do zadań pozwanego należy realizacja obowiązków Państwa w zakresie zapewniania obywatelom opieki zdrowotnej i z tego powodu pozwany jest finansowany w szczególny sposób, co przekłada się na okoliczność, że nie może on w sposób dowolny gospodarować posiadanymi środkami, stanowiącymi często fundusze celowe. W toku postępowania strona powodowa podnosiła, że z dołączonego do akt sprawy bilansu zysków i strat pozwanego wynika, że posiada on w kasie Szpitala kwotę 2.967.251, 90 zł. Sąd zważył jednak, że zestawienie środków pieniężnych obejmowało stan na koniec roku 2012. Z przedstawionego bilansu za rok 2013 wynikało zaś, że w roku tym pozwany osiągnął stratę na poziomie 21.050.137, 72 zł. Wszelkie powyższe okoliczności w ocenie Sądu przemawiały zatem, ażeby odstąpić od obciążania pozwanego kosztami procesu.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 102 k.p.c. orzeczono jaków punkcie II wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.